

גם בגלל הרוח

רבות נכתב ודובר על האיש שידע לחשוב בגדול, לחלוטם בגדול, ולא התבייש להישאר אופטימי כנגד כל הסיכויים. רבות דובר על התרומה הביטחונית האדירה, על התעשייה האווירית ועל דימונה, על קדש ועל אנטבה, על העלייה והקליטה ועל הצלת הכלכלה.

אני רוצה לדבר גם על הרוח. על שמעון פרס שאהב ללמוד ולדעת, שאהב יהדות, את המקורות ואת מה ששלנו, שהסקרנות הובילה אותו מן הרגע שהשקים בבוקר ועד הרגע שנעצמו עיניו. לפני מספר שנים, ביקשה ממני בתו הבכורה, ציקי, לקיים ערב לימוד לזכרה של סוניה בשלושים למותה. ציקי אמרה לי שאבא שמעון לדעתה לא תמיד מתחבר לאירועים כאלו, אך חשוב לה שנעשה ערב לימוד למען אמה, וכך עשינו. במהלך הערב (בו השתתפה גם חברתנו מורת ההלכה מלכה פיוטרקובסקי), עודנו מדברות, שואלות ולומדות, נפתחה הדלת. הנשיא שמעון פרס צעד לעבר השורות הראשונות ותיישב. הוא ביקש מיד טקסטים ומקורות, והצטרף אלינו לערב ארוך של לימוד ושיח משותף. לשמחת כל המשתתפים הוא גילה עניין רב והתחבר מאוד.

כך היה גם בפעמים בהם נפגשנו, וזכיתי להעניק לו 2 מספריי: תפילת נשים ומנהג נשים. התרגשתי מאוד מההתלהבות שגילה פרס מכתובה הנעשית בידי נשים, למען נשים ונוגעת בעולמן של נשים. הוא עיין בספרים לפני, בא מאוד מוכן וגילה ידע וסקרנות רבים. וכאן נחשפתי למרכיב נוסף בדמותו של נשיאנו. לא רק המדינאי, איש החזון והמעש. אלא גם איש הרוח, המתעניין במקורות, בתפילה, בתרבות ובשפה, וכן, גם בעולמן ובכוחן של נשים. פרס האמין ביכולתן של נשים להוביל ולעשות, וראה בהן חלק בלתי נפרד ממסעו האלמותי לשיפור פניה של האנושות. בפגישתנו, סיפר לי פרס שכשהנשיא אובמה שאל אותו מתי יגיע השלום במזרח התיכון- הוא השיב לו שכאשר ילדים יגדלו בסביבה שוויונית יותר, בה גם נשים מובילות בחינוך ובתעשייה, ייפתח הפתח לעולם שוויוני ממנו יצמח גם השלום.

שמעון פרס היה מיחידי הסגולה שבדמותם ובצלמם נכתב סיפורה מעורר ההשראה של מדינת ישראל. איש שחלם בגדול ועשה בגדול, שראה למרחקים ארוכים וצעד אליהם את הדרך הארוכה, מונחה בידי חזון אמיץ ואופטימיות שלא יודעת גבול.

קל מאוד יהיה לזכור אותו, נצטרך רק להרים עינינו ולהתבונן בתרומתו לבניין האומה כה אהב. נזכור אותו בזכות המעש והחומר הרב שהותיר אחריו. אבל גם בגלל הרוח.